

ПЕРСПЕКТИВА

ЕНЕРГОАТОМ
ENERGOATOM

Тижнева газета

№27 (1449) 6 липня 2019 р.

Заснована в 1991 році

100 МІЛЬЯРДІВ КВТ*ГОД ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ВИРОБЛЕНО ДРУГИМ ЕНЕРГОБЛОКОМ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

2 липня о 3 годині 30 хвилин другим енергоблоком Хмельницької АЕС вироблено 100 млрд. кВт*год електроенергії з початку експлуатації.

Другий енергоблок ХАЕС введено в експлуатацію 7 серпня 2004 року. Перших 100 млрд кВт*год електроенергії вироблено майже за 15 років експлуатації. КВВП енергоблока №2 за січень - травень 2019 року стано-

вив 101,0%, і це 1-е місце у рейтингу КВВП енергоблоків АЕС України.

Енергоблок №2 став пілотним в Україні у дослідженні режиму добового регулювання потужності. Впровадження даного режиму необхідне в умовах перерозподілу структури енергетичної генерації і є важливою передумовою для експорту електроенергії в країни Європи.

КОУЧИНГ ЯК ФАКТОР

ПОКРАЩЕННЯ ВИРОБНИЧИХ ПОКАЗНИКІВ

В рамках місії підтримки ВАО АЕС-МЦ на Хмельницькій АЕС відбувся навчальний семінар «Спостереження і коучинг в рамках обходу робочих місць керівниками підрозділів АЕС».

Відкриваючи захід, генеральний директор ХАЕС Микола Сергійович Панащенко висловив впевненість, що спільні дії фахівців шести країн дадуть поштовх до покращення роботи за всіма напрямками, збагатить новими ідеями, розширить можливості відповідальних працівників у спілкуванні з безпосередніми виконавцями відповідальної роботи. Він зазначив, що семінар розпочав роботу саме в той день, коли другий енергоблок ХАЕС перетнув межу виробітку з початку експлуатації у 100 мільярдів кВт*год електроенергії. «Хмельниччина у рік споживає у межах 2 мільярдів кВт*год електроенергії. Отже, нетишинці лише одним блоком на 50 років забезпечили Хмельниччину електроенергією. Кожна 12 лампочка в країні використовує потужності ХАЕС».

культурою безпеки, покращенням знань та навичок відповідної категорії фахівців.

До складу учасників семінару увійшли представники України, Росії, Болгарії, Литви, Білорусії та Вірменії.

Основна мета - обмін досвідом і практиками у сфері поліпшення роботи персоналу, зміцнення практики застосування методів запобігання помилок; розробка рекомендацій щодо розвитку лідерства керівників у частині їх впливу на формування правильних моделей поведінки персоналу та обмін досвідом щодо застосування спостережень і наставництва, як інструменту покращення.

Теорія і практика під час семінару тісно переплелись і прислужились кращому засвоєнню матеріалу. Власне, коучинг (від англ. coaching - тренерство), визначається, як інструмент осо-

постановка мети, перевірка реальності, вибудовування шляхів досягнення й, власне, досягнення (він ще називається етапом волі).

В ході лекцій за участю керівника програми навчання і розвитку ВАО АЕС-МЦ Андрія Лук'яненка та радника ВАО АЕС-МЦ Сергія Локтіонова розглянуті презентації та теми, пов'язані з поняттям коучинг в атомній енергетиці, зокрема «Якісний коучинг», «Застосування коучингу для поліпшення виробничих показників», «Спостереження і коучинг під час обходів робочих місць керівниками АЕС».

Під час практики кожен з учасників на основі отриманих теоретичних знань, зміг спробувати себе в ролі виконавця роботи, керівника роботи, коуча і коуча над коучем.

На думку експертів ВАО АЕС, шляхом поліпшення процесу спостереження під час обходів робочих місць керівниками АЕС є використання методу коучинг, застосування якого сприяє запобігання виникненню порушень на виробництві та виявлення персоналом системних помилок і недоробок у виробничій діяльності.

Як зауважив один із учасників семінару, процес спостереження за персоналом при виконанні робіт є непростим і має певну схожість з обходами. Насправді між ними існує велика різниця. Під час обходу акцент робиться на роботі обладнання, а при спостереженні - на поведінці персоналу. Перевагами спостереження є те, що за його результатами можна виявити і помилки персоналу, і помилки технології, і недоліки організації процесу, за яким спостерігають

Віктор Гусаров

Фото автора

Микола Сергійович зазначив, що на порядку денному нині питання продовження експлуатації першого енергоблоку, на якому здійснено глибоку реконструкцію і модернізацію. Це сприятиме стабільності енергосистеми України, покращенню економічних показників області тощо. Він побажав успіхів фахівцям, які переймаються

бистісного й професійного розвитку. Під цим поняттям розуміють мистецтво створення за допомогою бесіди й поведінки устремління людини до бажаних цілей, підвищення реалізації особистісного й творчого потенціалу з метою одержання максимально можливого ефективного результату. Чотири базові етапи коучингу:

МАЙБУТНЄ НЕТІШИНА – ЗА УСПІШНИМ ФУНКЦІОНУВАННЯМ ХАЕС

Проектний термін експлуатації першого мільйонника ХАЕС, як відомо, завершився у грудні минулого року. З того часу він перебуває у найдовшому за свою історію експлуатації ремонті, аби пройти заплановані заходи та процедури і знову стати до роботи. Згідно з державною законодавчою та виконавчою практиками рішення про продовження терміну експлуатації має прийняти Державна інспекція ядерного регулювання України, обговоривши із громадськістю питання, які стосуються діяльності енергоблока.

Учасників обговорень зареєструвалося 375 чоловік – переважна частина – нетішинці, а також представники Києва, Рівненської та Хмельницької областей та навіть Харкова.

Відкрив громадські слухання директор Департаменту з питань безпеки ядерних установок ДІЯРУ Борис Столярчук. Він стисло доповів присутнім про напрацювання у напрямку продовження термінів експлуатації першого енергоблока ХАЕС спільно Держатомрегулюванням та «НАЕК «Енергоатом». Насамперед, експлуатуючою організацією підготовлено Звіт з періодичної оцінки безпеки, у якому обґрунтовано можливість подальшої експлуатації блока №1 і який відповідає чинному законодавству та міжнародним вимогам. В межах програми ліцензування виконано великий обсяг інженерингових робіт з підвищення безпеки. ДІЯРУ у травні поточного року здійснила інспекційне обстеження першого мільйонника ХАЕС, і, як зауважив доповідач, пересвідчилася у впровадженні заявлених заходів з безпеки, відзначила прогрес у їх реалізації.

- На сайті Державної інспекції ядерного регулювання України бажано можуть ознайомитися із комплексним аналізом безпеки, актом інспекційного обстеження, проектом рішення Держатомрегулювання щодо можливості подальшої експлуатації ХАЕС №1 та іншими необхідними документами. Сьогодні ми виходимо на завершальний етап процедури ліцензування енергоблока №1, - підкреслив Борис Столярчук. - Хочу усіх запевнити, що жодне питання чи пропозиція громадськості не залишаться поза нашою увагою.

Віце-президент «НАЕК «Енергоатом» Олександр Шавлаков довів до відома учасників слухань світовий досвід у питаннях роботи ядерних установок у понадпроектний термін. Ця практика підкріплена багаторічним досвідом експлуатації на уже продовжених енергоблоках, низкою важливих документів, наданих відповідними органами та установами, включаючи МАГАТЕ. Дослова, згідно з даними міжнародної агенції з атомної енергетики у світі наразі працює

491 атомний енергоблок, і 65% з них експлуатується понад 30 років, а п'ята частина від цієї кількості (приблизно 90 блоків) взагалі функціонує більш, ніж 40 років. Надійність – основний критерій роботи АЕС.

У програмах дій Уряду, Енергетичній стратегії розвитку країни до 2035 року чітко окреслені завдання для національної енергокомпанії, серед яких - продовження терміну експлуатації діючих енергоблоків є пріоритетом. На сьогодні 9 вітчизняних блоків із 15 ліцензовані на понад проектний строк, і це суттєвий внесок українських атомників у забезпечення енергетичної незалежності та безпеки держави.

- Наразі цей шлях долає і Хмельницька АЕС. Хочу наголосити, що в результаті виконаного комплексу робіт показник цільового критерію безпеки, який стосується частоти пошкоджень активної зони, на ХАЕС досяг такого високого рівня, який набагато кращий, ніж початково закладений у нормативних документах для проектування блоків з нуля. Колектив Хмельницької АЕС заслуговує високої оцінки роботи, адже вперше на своєму майданчику виконує роботи із продовження експлуатації ядерної установки. Додам, що фінансовий стан у енергокомпанії доволі непростий. Проте головним пріоритетом завжди є і буде виконання заходів із підвищення безпеки, надійності та ефективної роботи енергоблоків. На ці завдання акумулюються відповідні ресурси, - підкреслив Олександр Шавлаков.

Віце-президент «НАЕК «Енергоатом» поділився планами щодо подібної роботи на інших українських АЕС, зазначивши, що аналогічні завдання виконують і планують завершити цього року атомники Южно-Української АЕС. Наступного року на тривалій ремонт та продовження термінів експлуатації зупиняється п'ятий мільйонник ЗАЕС.

- Таким чином ми виходимо на завершення великої та вагомий роботи для наших енергоблоків, які були побудовані у ранній період розвитку атомної енергетики України, - підкреслив Олександр Шавлаков.

Формат громадських слухань передбачав доповідь генерального директора ВП ХАЕС Миколи Панащенка. Микола Сергійович презентував присутнім актуальну інформацію щодо стану виконання робіт із продовження термінів експлуатації першого енергоблока. Він зупинився на історії спорудження ХАЕС, датах пуску мільйонників та основних віхах роботи. За 30 років промислової експлуатації першим енергоблоком станції вироблено 198 млрд 380 млн кВт*год електроенергії, а 2 липня поточного року другий мільйонник видав у енергосистему 100 млрд кВт*годин електроенергії. Досі жоден вітчизняний енергоблок не перевершив рекорд, який встановлено у 2016 році блоком №1: тоді було вироблено 7 млрд 618 млн кВт*годин електроенергії.

Робота у напрямку продовження термінів експлуатації на першому енергоблоці почалася ще у 2015 році, саме тоді у Держатомрегулювання було направлено рішення про необхідність понадпроектного терміну роботи ядерної установки. У наступні два роки було розроблено та погоджено з ДІЯРУ план ліцензування та програми підготовки до продовження експлуатації, Звіт про періодичну оцінку безпеки. В рамках цих завдань було передбачено проведення як організаційних заходів, так і технічних, а саме: інженерингових (101 захід), підвищення безпеки (97), виконання приписів регулюючих та наглядових органів (8), усунення відступів від вимог норм та правил ядерної та радіаційної безпеки (51). Під час реалізації заходів були враховані 14 факторів безпеки, які стосуються проекту блока, поточного технічного стану систем та елементів, кваліфікації обладнання, експлуатаційної безпеки, використання досвіду інших АЕС та результатів наукових досягнень, аварійної готовності та планування, людського фактора, впливу експлуатації АЕС на навколишнє середовище та інші. Усі вони були враховані при проведенні комплексного аналізу безпеки, і за його результатами зроблено наступні висновки: при експлуатації у понадпро-

ектний термін забезпечується захист персоналу, населення та навколишнього середовища у відповідності з вимогами діючих нормативних документів.

- Ми націлені на мінімізацію впливу на навколишнє середовище. Хочу всім повідомити, що з 2008 року ми не робили жодного скидання у навколишнє середовище та воду, - підкреслив Микола Сергійович. - Політика енергокомпанії та ХАЕС направлена на постійний контроль та аналіз стану безпеки першого мільйонника, за основу взято постійне підвищення безпеки АЕС. З урахуванням комплексу виконаних робіт з ПТЕ і запланованих заходів у період тривалої ремонтної кампанії підтверджується можливість безпечної довготривалої експлуатації блока №1 із виконанням наступної періодичної переоцінки безпеки першого енергоблока 13 грудня 2028 року. Наразі ми чекаємо прийняття рішення від колегії Держатомрегулювання, яке, сподіваємося, затвердить висновки про довготривалу експлуатацію ядерної установки. А вже після цього можливе отримання ліцензії.

Що стосується фінансових затрат, то вони значно нижчі тих, які необхідні для спорудження нового енергоблока, і складають 1,2% від суми вартості нового будівництва.

- Ми провели уже зустрічі з громадськістю у 10 населених пунктах Хмельниччини та Рівненщини, у яких взяло участь понад 800 громадян. В ході цих заходів широко висвітлювали цілі та завдання продовження терміну експлуатації першого енергоблока ХАЕС, і в цілому громадськість підтримала діяльність атомної електростанції у цьому напрямку. Однією з умов є високе дотримання безпеки і компенсація ризику для населення зони спостереження, - підбив підсумок свого виступу генеральний директор Микола Панащенко.

Про повну підтримку питань, які стосуються продовження понадпроектної роботи першого мільйонника ХАЕС, висловився і міський голова Нетішина Олександр Супрунюк: «Нетішин будувався паралельно з першим енергоблоком станції, тому для нас, мешканців, місто та атомна електростанція, - єдине ціле. Всі питання, які стосувалися продовження термінів експлуатації блока №1, оперативно виносилися та одногосно підтримувалися депутатами на сесіях міської ради. Адже ми, насамперед, зацікавлені в подальшій успішній роботі енергопідприємства, бо це означає надходження у бюджет, розвиток інфраструктури міста. Нетішин без Хмельницької АЕС просто не зможе існувати.

Тетяна Степанюк
Фото Олени Веселової

КОЛЕКТИВ ЕНЕРГОАТОМА ВІТАЄ СПІВРОБІТНИКА КОМПАНІЇ ВАЛЕРІЯ БЕСПАЛОВА З ПРИСВОЄННЯМ ЙОМУ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Колектив «НАЕК «Енергоатом» вітає диспетчера групи моніторингу ядерних установок ВП «Аварійно-технічний центр» Валерія Беспалова з присвоєнням йому звання Герой України з врученням ордена «Золота Зірка». Відповідний указ Президента України Володимира Зеленського №468/2019 від 27 червня оприлюднено на сайті глави держави.

У президентському указі зазначено, що старший інженер-механік реакторного цеху ДП «Чорнобильська АЕС» у 1983-1989 роках Олексій Ананенко, старший інженер турбінного цеху атомної електростанції у 1986 році Валерій Беспалов та на-

чальник зміни цього ж підприємства у 1976-2005 роках Борис Баранов (помертньо) удостоєні найвищої державної нагороди за героїзм і самовіддані дії, виявлені під час ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, що сталася 26 квітня 1986 року.

Усі троє, ризикуючи життям, запобігли можливому другому вибуху на ЧАЕС.

«Олексій Ананенко, Валерій Беспалов та Борис Баранов спустилися в басейн-барботер під зруйнованим реактором і відкрили запірні клапани, щоб звільнити його від води. Завдяки цьому вдалося уникнути контакту розплавленого ядерного мате-

ріалу з водою, внаслідок якого з високою ймовірністю міг статися повторний вибух», - наголошується в указі про нагородження.

Довідка. Валерій Олексійович Беспалов народився 21 вересня 1957 року в селі Лесівка, Селедівський район, Донецька область, Україна.

Одружений, має доньку.

У 1980 році закінчив Одеський політехнічний інститут за фахом інженер-теплоенергетик.

В період з 1980 року працював на Чорнобильській АЕС, починав з робочих посад, працював начальником зміни, заступником началь-

ника відділу зняття з експлуатації.

З 1989 по 1991 рік працював в проектному інституті «Укрпроенерго» (м. Київ) на посаді інженер-конструктор.

З 1992 року поновив роботу на Чорнобильській АЕС.

З 2012 року по теперішній час працює в «НАЕК «Енергоатом» на посаді диспетчера групи моніторингу ядерних установок служби аварійного реагування, зв'язку та інформатизації, яка з 2011 року діє у складі ВП «Аварійно-технічний центр».

У 1989 році був нагороджений Орденом Пошани за участь в ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

СЕРІАЛ «ЧОРНОБИЛЬ»: «ДАЙВЕР» АНАНЕНКО

РОЗПОВІВ, ЯК ВОНИ НАСПРАВДІ СПУСТИЛИСЬ ПІД РЕАКТОР

Сцена спуску трьох «ліквідаторів-смертників» Ананенка, Беспалова і Баранова в радіоактивну воду під 4 реактором ЧАЕС стала однією з найяскравіших у серіалі «Чорнобиль».

Ця операція справді відбулася у травні 1986 року, хоча й не так драматично.

BBC News Україна зустрілася з одним з реальних учасників тих подій - колишнім старшим інженером-механіком реакторного цеху ЧАЕС Олексієм Ананенком.

Він розповів, як насправді готувався спуск у підтоплений підреакторний коридор, як було рухатися у темряві та - чи піли «чорнобильські дайвери» горілку під аплодисменти після виконання завдання.

«СМЕРТНИКИ»

У другому епізоді серіалу «Чорнобиль» член комісії з ліквідації аварії на ЧАЕС Валерій Легасов назустріч з лідером СРСР Михайлом Горбачовим змальовує небезпеку нового вибуху на станції.

За його словами, «лава», що утворилася у зруйнованому реакторі, швидко пропалою бетонний фундамент і рухається до заповненого водою підреакторного басейну.

Якщо вона його досягне - може статися потужний вибух, що зруйнує всю ЧАЕС та забруднить радіацією мало не пів Європи, а Україну й Білорусь зробить безлюдними на сто років.

«Нам треба знайти трьох працівників станції, які добре знають об'єкт, увійдуть в підвал, знайдуть, як пройти по трубопроводах до шлюзового вентиля, й дадуть потрібний доступ до відкачування з баків», - наголошує Валерій Легасов.

Але через високу радіацію під реактором це завдання фактично для смертників.

«Ми просимо у вас дозволу вбити три людини», - каже професор Легасов й отримує згоду від генсека КГРС.

Далі у серіалі - сцена пошуку трьох добровольців та їхня подорож у темряві підреакторних приміщень.

«ДОБРОВОЛЬЦІ»

Ідею з «добровольцями» автори «Чорнобиль» вочевидь взяли з радянської газети «Труд».

16 травня 1986 року там вийшла стаття «Чорнобиль: адреса мужності», де про підготовку операції писалося: «Вони зголосилися самі - начальник зміни Чорнобильської АЕС Б. Баранов, старший інженер турбінного цеху номер два В. Беспалов і старший інженер-механік реакторного цеху номер два О. Ананенко».

Пізніше цей пасаж перекочував і в інші радянські газети.

Насправді ж, виконання цього завдання припало на зміну Бориса Баранова, який визвався контролювати процес, а закривати засувки мали Валерій Беспалов та Олексій Ананенко.

СПУСК

Зі спогадів Олексія Ананенка:

«У цьому й полягала основна складність - для маніпуляцій із засувками 4ГТ-21 і 4ГТ-22 необхідно було спуститися в «нуль нуль пер-

з В.І.Беспаловим увійшли у воду - рівень води виявився по коліна й, намагаючись рухатися якомога швидше, рушили вглиб коридору».

На підлозі була прокладена труба досить великого діаметру, як тільки добігли до неї, почали рухатися по ній. Рівень води виявився на рівні щиколоток.

Коли я опинився в коридорі, побоювання, що не знайду швидко потрібну арматуру, зникли. Та й засувки виявилися з табличками. Перевірив оперативні найменування - все сходиться, помилка виключена.

Останнє побоювання - що на засувках немає маховиків або вони заклинили в закритому положенні - теж не виправдалося. Відкрили їх відносно легко, газовий ключ не знадобився.

По характерному шуму води, який стівав самопливом з басейну-барботеру, переконалися, що завдання виконано і басейн-барботер спорожнюється».

Зі спогадів Валерія Беспалова:

«Я глянув через плече Баранова на показники приладу (Дозиметра ДП-5. - Ред.) - прилад «зашкалювало» на всіх піддіапазонах. Тоді пішла коротка команда: рухатися дуже швидко!»

Перебігаючи небезпечну територію, я не втримався, озирнувся назад і побачив гігантський чорний конус фрагментів підірваного реактора упереміш з бетонною крхитою, що просипалась зверху через технологічний отвір з центрального залу.

У роті з'явився знайомий металевий присмак радіолізу рідини».

Утім, як відзначає Олексій Ананенко, серйозного опромінення їм тоді вдалося уникнути: «Я не пам'ятаю, які тоді у нас були показники. А це значить, що вони не були якимись дуже поганими».

Дивлячись у серіалі сцену з виходом «дайверів» на поверхню, він коментує: «Ніхто нікому не аплодував. Це була звичайна робота, хто ж буде аплодувати?»

«І горілку ніхто не пив, бо я взагалі не пив», - додає «чорнобильський водолаз», дивлячись, як на екрані актори, що грають його і товаришів 33 роки тому, випивають просто з пляшок.

«Героями не почувалися, почувалися як зазвичай», - резюмує він.

Олексій Бреус

ший» коридор, який після аварії було підтоплено радіоактивною водою, що зливалася з більш високих позначок.

Фактором ризику було опромінення від води, так як ніхто не знав, як буде змінюватися її активність на шляху просування величезного коридору, і тому не можна було спрогнозувати величину отриманої дози».

У розмові з BBC News Україна Олексій Ананенко розповідає, що через це він попросив надати їм гідрокостюми - щоб хоч якось захиститися від води.

Щоправда, вони не захищали обличчя, як у фільмі - насправді «чорнобильські водолази» мали лише звичайні респіратори «Пелюстка» («Лепесток»).

Ще одна відмінність від серіалу - такі респіратори зовсім не заважають розмовляти (проблеми зі спілкуванням «дайверів» - черговий міф, поширений тією ж газетою «Труд»).

Кожному «водолазу» дали по два іонізаційні дозиметри: один прикріпили на грудях, інший - на щиколотці, щоб вимірювати радіацію від води.

Зі спогадів Олексія Ананенка:

«Сама операція пройшла швидко і без ускладнень. Добралися до «два нулі першого» коридору, Б.О.Баранов залишився на вході, ми

БУДІВНИЦТВО ЦСВЯП ВІДБУВАЄТЬСЯ У ПОВНІЙ ВІДПОВІДНОСТІ ДО ЗАТВЕРДЖЕНИХ ГРАФІКІВ

Будівництво Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива відбувається у повній відповідності до попередньо затверджених графіків. Про це президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський повідомив у ході виїзного засідання міжвідомчої робочої групи та штабу «Будівництва Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива реакторів ВВЕР АЕС України», яке відбулось 1 липня у місті Чорнобиль. У засіданні, зокрема, взяли участь голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Віталій Петрук, генеральний директор ВП «Атомпроєктінжиніринг» Юрій Шейко, народний депутат України Ярослав Москаленко, а також представники Міненергоугілля, Держатомрегулювання, ДНТЦ ЯРБ, ПАТ «Укрзалізниця», ТОВ «БК «Укрбудмонтаж», Київської облдержадміністрації, Поліської та Іванківської райдержадміністрацій, міськради Славутича.

«Сьогодні ми провели повний огляд усіх споруд та об'єктів ЦСВЯП, і за його результатами складається дуже позитивне враження. Темпи спорудження сховища витримуються у повній відповідності до попередньо затверджених графіків. Відтак, я переконаний, що ми завершимо будівництво першого пускового комплексу ЦСВЯП у наступному році успішно введемо його в експлуатацію. Хотів би, користуючись нагодою, подякувати за злагоду та якісну роботу усім будівельникам, які працюють на цьому об'єкті, керівникам усіх підрозділів та підрядних організацій, задіяних у будівництві», - зазначив Юрій Недашковський.

Президент компанії окремо відзначив, що на початку червня на ЦСВЯП з інспекторською перевіркою стану реалізації даного проєкту перебували представники корпорації закордонних приватних інвестицій США – OPIC, завдяки гарантіям якої на американському фондовому ринку Енергоатомом було залучено кредит у 250 млн дол. для будівництва сховища. «Представники OPIC висловили задоволення темпами та масштабами будівництва ЦСВЯП та переконались, що кошти використовуються ефективно, а Україна виконує усі свої зобов'язання за цим проєктом», - наголосив очільник Енергоатому.

Окрему увагу учасники засідання штабу з будівництва ЦСВЯП приділили ситуації з використанням коштів, які НАЕК «Енергоатом» перераховує Київській державній обласній адміністрації в рамках поступового відрахування 10% загальної вартості будівництва ЦСВЯП на соціально-економічний розвиток прилеглих до сховища територій, а саме Іванківського і Поліського районів Київської області та міста Славутич.

Як повідомив генеральний директор ВП «Атомпроєктінжиніринг» Юрій Шейко, загалом, з початку 2019 року Енергоатом перерахував на рахунок Київської ОДА 96 млн 105 тис. грн.

Народний депутат України, голова підкомітету з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Ярослав Москаленко, висловив невдоволення діяльністю КОДА щодо організації тендерів за про-

ектами, реалізація яких має відбуватися за кошти, перераховані Енергоатомом.

Виконуюча обов'язки голови Іванківської райдержадміністрації Тетяна Свириденко повідомила, що Київська ОДА включає до переліку проєктів, фінансування яких відбуватиметься за кошти Енергоатому, об'єкти, які не узгоджувались з місцевими громадами. У ході засідання представники місцевої влади районів, прилеглих до майданчику ЦСВЯП, висловились за перерахування Енергоатомом коштів безпосередньо районним адміністраціям.

Підсумовуючи обговорення питання освоєння коштів, які Енергоатом відраховує на розбудову інфраструктури прилеглих до ЦСВЯП територій, очільник компанії закликав усі зацікавлені сторони прискорити вирішення відповідних питань, з урахуванням побажань місцевих громад. Юрій Недашковський також дав доручення внести у протокол засідання усі пропозиції представників місцевої влади щодо використання зазначених коштів.

Нагадаємо, що підписання трьохсторонньої угоди між НАЕК «Енергоатом», Київською державною обласною адміністрацією та Державною агенцією України з управління зоною відчуження щодо «Спрямування 10% на спорудження об'єктів соціального призначення у місті Славутичі, Іванківському та Поліському районах Київської області» відбулось 16 серпня 2018 року. Загальна сума відрахувань має скласти 3,7 млрд грн. Тристороння угода в рамках будівництва ЦСВЯП має своєю метою економічний розвиток, прилеглих до ЦСВЯП територій, та соціальний захист їх населення.

ВЗАЄМОВІЧЛИВІСТЬ ПРИНЕСЕ РЕЗУЛЬТАТИ

В числі складових культури безпеки атомників не остання роль належить доставці персоналу на роботу. Транспортний цех Хмельницької АЕС здійснює перевезення працівників із різних точок міста до головного корпусу, низки інших об'єктів та у зворотньому напрямку. Існує чіткий графік такої діяльності, в наявності відповідні транспортні засоби, навчений персонал. Про це кореспонденту нашого видання доповів заступник начальника цеху по роботі з персоналом І.М.Дмитришин.

Зокрема Ігор Михайлович зазначив, що перевезення пасажирів в Україні, в тому числі і перевезення персоналу Хмельницької АЕС, регулюється відповідними Законами України та іншими нормативно правовими документами.

Для здійснення перевезення персоналу транспортний цех Хмельницької АЕС отримав ліцензію та інші дозвільні документи на право надання послуг пасажирським автомобільним транспортом.

Стаття 3 Закону України «Про автомобільний транспорт» регулює відносини між автомобільними перевізниками, замовниками транспортних послуг, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, пасажирями, власниками транспортних засобів, а також їх відносини з юридичними та фізични-

ми особами – суб'єктами підприємницької діяльності, які забезпечують діяльність автомобільного транспорту та безпеку перевезень.

В Законі врегульовано засади діяльності автомобільного перевізника, що здійснює перевезення пасажирів на договірних умовах, вимоги до автомобільного перевізника, вимоги до перевезення організованих груп дітей автобусами, визначено документи, на підставі яких виконуються пасажирські перевезення, основні права та обов'язки водія автобуса та пасажирів при здійсненні пасажирських перевезень тощо.

Відтак водій автобуса при перевезенні пасажирів автомобільним транспортом зобов'язаний виконувати правила надання послуг пасажирського автомобільного транспорту загального користування і технічної експлуатації автобуса; дотримуватися визначеного маршруту та розкладу руху автобуса; вживати необхідних заходів для безпеки пасажирів у разі виникнення перешкод для руху на маршруті (туман, ожеледь тощо), які не дають змоги продовжити поїздки; зупиняти автобус для посадки та висадки пасажирів на відстані не більше ніж 0,05 - 0,1 метра від краю проїзної частини дороги; не допускати до поїздки пасажирів, які перебувають у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння,

порушують громадський порядок, мають при собі небезпечні вантажі, зокрема легкозаймисті, вибухонебезпечні і такі, що можуть забруднити транспортний засіб чи одяг пасажирів. Такі випадки, на жаль, трапляються, адже не лише працівники ХАЕС користуються транспортними засобами ТрЦ.

З свого боку статтю 41 Закону визначено основні права та обов'язки пасажирів. Отже, пасажир має право: одержувати від перевізника, водія, на зупинках автобусних маршрутів загального користування, інформацію про послуги автомобільного транспорту загального користування.

При цьому пасажир зобов'язаний виконувати вимоги правил надання послуг та правил користування пасажирським автомобільним транспортом, а саме: під час поїздки надійно триматись за поручень або інший пристрій; під час руху не відволікати увагу водія від керування транспортним засобом; не допускати дій, які загрожують безпеці перевезення та дорожнього руху; не курити і не відкривати вікон у салоні без погодження з водієм та іншими пасажирями; здійснювати посадку (висадку) лише після повної

зупинки автобуса; повідомити водієві про виявлені забуті речі, документи та цінності; стояти на підніжках, відкривати самовільно двері під час руху транспорту; вимкати гучномовну радіоапаратуру; відчинити двері транспортного засобу до повної його зупинки; перешкоджати зачиненню дверей; розміщувати багаж у тих місцях, де це перешкоджає вільному пересуванню пасажирів уздовж салону; заходити до салону транспортного засобу з їжею, напоями, морозивом; користуватись аварійним обладнанням без потреби, приводити в дію систему екстреного гальмування та відчинення дверей, а також сигналізацію екстреної зупинки; смітити в салоні транспортного засобу, псувати його обладнання, викидати з вікон на проїжджу частину сміття та інші предмети тощо.

Взаємовічливість, дотримання правил з боку перевізника і пасажирів має стати єством. Тільки так культура безпеки набуде свого високого значення.

Віктор Павлов

ЗА «ШАРМУВАВШИ» ПОДИХ, ЧЕКАЄМО ДИВА

У 19 столітті фехтування і танці входили у «шкільну» програму. Принаймні учні Царськосельського ліцею опанували ці предмети нарівні з математикою, мовами та історією. Нетішин надзвичайно близький до параметрів навчання, що культивувалось понад 200 років тому: маємо власну «школу мушкетерів», що виховала три Олімпійських чемпіони, маємо надзвичайно потужну школу танцівників, де першу скрипку грає ансамбль «Шарм».

Це надзвичайно влучна назва колективу, бо спостерігати за вихованцями «Шарму» і не відзначити на французький манер красу виконання тих чи інших «па» словом шармон практично неможливо. Легкість, гармонійність переходів партнерів, елегантність у зміні фігур, стилістика і характер румби, сиртаки, вальсу, гопака, пасодобля, джайву прослідковується від початку руху до завершення композиції.

Тридцять років поспіль у ритмі, що визначила для себе і своїх підопічних Лариса Степанівна, живе у Нетішині зразковий ансамбль бального танцю «Шарм». Без цього колективу важко уявити місто і його урочисті моменти. Це бренд розвитку культури і педагогіки.

Лариса Степанівна симбіоз педагога і митця всотала від батьків у селищі міського типу Грицеві Шепетівського району в родині, де мама фізик-математик, а тато хімік-біолог.

«Через дорогу від школи, де ми цілими днями пропадали на заняттях, знаходився парк зі своїми мальовничими алейками та величними пам'ятниками. На його території розташовані бібліотека, Будинок культури, а ще трохи далі - Будинок піонерів. Моя старша сестра вступила до музичної школи, а я ще була замала. Тому, повертаючись додому з дитячого садочка, я збирала у

Батьки бачили малечу педагогом, бо це ж сімейна традиція. Відтак у пору вибору фаху поїхала до міста Дубно і вступила до педагогічного училища. Але через два тижні перевелась до училища культури на хореографічне відділення, про що сповістила татові лише через місяць. «Батько не розмовляв зі

нченні у 1980 році навчання. Там створила балетну студію, до того ж вечорами працювала у народному ансамблі танцю «Веселка», а ще встигала (завдяки тому, що всі заняття цих колективів проходили в одному будинку) відвідувати репетиції ансамблю бального танцю «Ритми».

Започаткувавши у Нетішині «Шарм», присвятила колективу свій талант і знання, переймаючи досвід старших колег під час численних семінарів, конкурсів. 1996 року колектив отримує звання «зразковий». І ця висота лише сходинка до постійного удосконалення.

Щорічно хореографічний колектив підтверджує свою високу виконавську майстерність новими здобутками. Лариса Степанівна живе радіощами, невдачами, проблемами свого колективу - це її стихія. Дивно, але після «муштри» і постійної напруги тренувань та виступів, ніхто не полишає колектив. Хіба що вилітають з гнізда нетішинського на власні хліби і здобуття нових знань.

Надзвичайним подарунком для нетішинців став концерт із нагоди 30-річчя колективу. Феєрія рухів, різнобарв'я костюмів, музичний калейдоскоп - складова цього виступу. Глядачі не жалі-

ли оплесків, співпереживали із танцюристами на сцені. І радісно зустріли звістку, що керівник ансамблю відзначена Грамотою Верховної Ради. А вже услід за цією нагородою надійшла звістка, що Лариса Степанівна Грищук за самовіддану працю і любов до своєї справи удостоєна звання «Заслужений працівник освіти». І це, безперечно, заслужена нагорода!

Віктор Гусаров
Фото Євгена Цибульського

Так і хочеться услід за танцюристами виконати антраша і відчувати себе вільним і розкутим, довершеним і юним.

А стоїть за усією цією граціозністю, легкістю і довершеністю рухів виконавців надзвичайно вимогливий і талановитий педагог, закоханий у свою роботу, - Лариса Степанівна Грищук. Вона індикатор, привідний пасок, повноцінне дихання великого колективу з-понад 150 дітей на ім'я «Шарм».

дворі таку собі акторську трупу (усімого віку)», - пригадувала Лариса Степанівна. Протягом тижня вона створювала сюжети, концертні номери, а самі шоу відбувалися у вихідні, де імпровізована сцена і глядачі - просто неба: хтось приходив зі своїм стільчиком, а хтось влаштувався на траві. Шалені оплески. Глядачів щоразу ставало більше. Згодом відвідувала танцювальний гурток, що діяв у Будинку дитячої творчості.

мною доти, поки не зустрівся з моїм викладачем з класичного танцю, заслуженим артистом Омського театру опери і балету, Геннадієм Фомичем Парастатовим, який сказав йому: «У мене зростає донька, і я б дуже хотів, щоб вона була схожа на вашу - така ж цілеспрямована та відповідальна до обраної справи»...

В училищі вивчала класику, народну та бальну хореографію. Практичного ж досвіду набувала у Хмельницькому будинку культури по закі-

Чотири категорії вступників мають право на додаткові бали

Цього року 4 категорії вступників можуть отримати додаткові бали до свого конкурсного бала, але для їх нарахування є певні умови, які обов'язково треба врахувати під час подання заяв до вишів.

Відповідне роз'яснення оприлюднено на сайті Міністерства освіти та науки.

Так, по 200 балів з двох предметів на вибір можуть зарахувати:

- членам збірних України, які брали участь у міжнародних олімпіадах відповідно до наказів МОН;

- учасникам збірних України, що брали участь у Паралімпійських, Дефлімпійських чи Олімпійських іграх.

Додатково 10 балів до конкурсного бала можуть отримати:

- призери IV етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових предметів у рік вступу;

- переможці III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту МАН у рік вступу.

Зазначається, що ці дві категорії вступників обов'язково мають бути ідентифіковані в Єдиній державній електронній базі з питань освіти (ЄДЕБО),

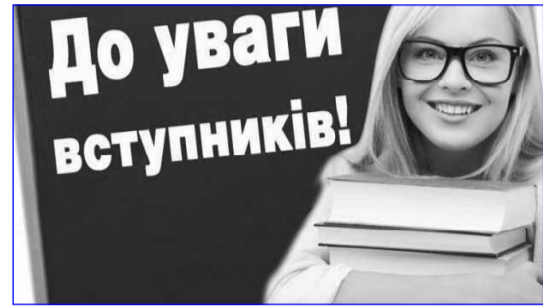
повідомлення про це має з'явитися в їхньому електронному кабінеті. Якщо вступник має право на нарахування зазначених балів, але база не ідентифікує його статус, то він має звернутися в Міністерство освіти та науки до подання першої заяви.

Від 1 до 20 балів мають право отримати учасники Всеукраїнської олімпіади закладів вищої освіти для профорієнтації вступників у тому закладі, де проходили олімпіаду, з одного відповідного предмета. Бали нараховує приймальна комісія вишу.

Усі перелічені категорії вступників подають заяви в електронному вигляді.

Четверта категорія вступників, які для нарахування додаткових балів мають подати заяви в паперовій формі, це – призери чи переможці чемпіонатів Європи та світу, всесвітньої Гімназії, переможці чемпіонатів України з олімпійських видів спорту. У разі вступу на спеціальності «Середня освіта (Фізична культура)» та «Фізична культура і спорт» їм нараховується 10 балів до конкурсного бала.

Для цього вступник до паперової заяви повинен додати документ, що підтверджує його ста-

тус призера або переможця. Це – диплом (грамота, сертифікат тощо), виданий організаторами змагань, де вказані прізвище та ім'я особи, назва, дата та місце змагань, зайняте місце та результати.

Інформацію про додаткові бали також можна переглянути у відеороз'ясненні МОН.

Як повідомлялось, з 1 липня розпочалася реєстрація електронних кабінетів вступників до університетів в системі ЄДЕБО. Подання заяв у заклади вищої освіти абітурієнтів, що вступають за сертифікатами ЗНО, триватиме з 10 по 22 липня.

Хмельниччина розпочала жнивну кампанію - 2019

До збору збіжжя уже приступили аграрії у 12 районах області.

Станом на перше липня поточного року в області розпочалася жнивна кампанія – 2019.

Аграріями з 12 районів нашої області розпочато збір озимого ячменю. Обмолочено 2,8 тис. га, намолочено 13,8 тонн зерна –

це 19 % при урожайності 49 ц/га.

Славутський та Ярмолинецький райони розпочали збір озимого ріпаку, зібрано нового врожаю на площі 145 га з середньою урожайністю 36 ц/га.

Загальна посівна площа, згідно з статистичними даними, становить 1175,5 тис. га.

Убезпечтесь від кишкових інфекцій

Літній період є найсприятливішим для кишкових інфекцій.

Як повідомляє Держпродспоживслужба, в області наразі спостерігається підйом захворюваності на гострі кишкові інфекції. Відтак, хмельничанам вирішили нагадати елементарні правила, які допоможуть не захворіти: мийте руки; обов'язково кип'ятіть воду; ретельно мийте усі харчові продукти та уважно готуй-

те м'ясо, яйця й молоко; зберігайте сирі та приготовлені продукти окремо та слідкуйте за терміном їх придатності; уникайте "вуличної їжі"; не вживайте "сумнівних" продуктів; батькам, у яких немовлята знаходяться на штучному годуванні, радять обов'язково використовувати продукти тільки дитячого харчування та порцію одного разу використання. Бережіть своє здоров'я!

На Хмельниччині планують створення господарств з вирощування равликів

На Хмельниччині планують освоїти ще один напрямок сільського бізнесу - створення фермерських господарств з вирощування їстівних равликів. Цей продукт набуває все більшого попиту, а ніша його виробництва ще не заповнена.

«Не секрет, що питання зайнятості сільськогосподарського населення завжди актуальне. Тож шукаємо нові підходи до розвитку сільських територій. Наразі активно впроваджуємо в життя напрямки створення сімейних ферм, бджолярських

кооперативів. Гуртом завжди працювати легше, ніж поодиноці, адже завжди гостро стоїть питання збуту продукції. Ідею равликових ферм підглядели в тернопільчани. Також спілкувалися з представниками української асоціації виробників равликів, які розповідають про виробництво та готові надати усю необхідну інформацію бажаним зайнятися цим бізнесом», - розповів заступник директора Департаменту агропромислового розвитку Хмельницької ОДА Вадим Конончук.

За його словами, цей напрямок є своєрідною нішею, яку можуть заповнити хмельничани.

«Наразі фермери не встигають покривати попит на цей продукт. Окрім того, є перспективи для створення об'єднань, кооперативів, щоб формувати партії продукції за кордон, де вона найбільше затребувана», - додав Вадим Конончук.

Усіх, хто зацікавився напрямком равликового бізнесу, просять звертатися до районних управлінь агропромислового розвитку та управлінь економічного розвитку.

Визначено орендаря торгового центру

2 липня відбувся конкурс на право оренди нерухомого майна (приміщення загальною площею 312,69 кв. м.), що належить до комунальної власності територіальної громади міста Нетішина та перебуває на балансі КП НМР «Торговий центр».

За інформацією Фонду комунального майна м. Нетішина, до участі в конкурсі було зареєстровано 7 учасників, яких було внесено до списку допущених до участі у конкурсі, а саме: ФОП Ірину Квятковську, ФОП Романа Татарчука, ТзОВ ТВК «Львівхолод», ФОП Тетяну Яцук, ФОП Аллу Ющук, ФОП Любов Полухович і ФОП Валерія Преподобного.

До списку учасників конкурсу, що недопущені до участі у конкурсі, було внесено: ФОП Валентина Мартинюка, у зв'язку з поданням неповного пакета документів (відсутня завіре-

на належним чином копія виписки або витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб-підприємців та фізичних осіб-підприємців), ПП «Смерека. К», у зв'язку із відсутністю нотаріального посвідчення установчих документів претендента. Також учасник ПП «Славутич-Поділля», якого було внесено до списку допущених до участі у конкурсі, не з'явився в день проведення конкурсу.

Переможцем конкурсу став учасник №3 – ТзОВ ТВК «Львівхолод», з встановленою пропозицією 350 грн. за 1 кв.м основної площі орендованого майна. За попередніми даними переможець планує розмістити в орендованому приміщенні супермаркет «Рукавичка».

Відділ з організаційних питань апарату виконавчого комітету Нетішинської міської ради

ВІТАЄМО!

Андрія Валерійовича ЛЯХОВИЧА

з Днем народження!

Сердечно зичимо міцного здоров'я, довгих років життя, добра від людей і достатку в родині.

Колектив ЦДПРВ

Антоніну Броніславівну БОРИСЮК

з Ювілеєм!

*Миру і злагоди завжди у хаті,
Днів якнайбільше щастям багатих.
Хай обминають Вас біль та тривога,
Стелиться рівно життєва дорога.*

Колектив СК

Історичні перехрестя

НЕТІШИН: ШЛЯХ ВІД СЕЛА ДО МІСТА ОБЛАСНОГО ЗНАЧЕННЯ

Нинішній Нетішин - молоде, ошатне волинське місто на самісіній півночі Хмельницької області. Споглядаючи його квітучі вулиці, багатоповерхові будинки, різноманітні заклади, насамперед, головний промисловий об'єкт - Хмельницьку атомну електричну станцію, - важко уявити, що все це з'явилося зовсім недавно, менше, ніж пів століття тому. Життєвий шлях міста-супутника своїми витоками тісно пов'язаний із біографією села-попередника, а трохи незвична назва Нетішин, швидше за все, походить від власного імені - Нетіша.

На сторінках документів поселення вперше з'явилося під 30-м січня 1542 р. у зв'язку із мастковими справами у родині князів Острозьких. Серед чималого переліку сіл, що належали до сусіднього острозького замку, історичне джерело згадало й Нетішин. Щоправда, у нашому випадку перша писемна згадка жодним чином не може правити за дату заснування. Разом із тим, через відсутність точних відомостей щодо цього саме першу згадку прийнято брати до уваги для обрахунку віку поселення.

Історичні перехрестя Нетішина, як і багатьох інших сусідніх йому населених пунктів, були доволі непростими. У мирних трудових буднях, життєвих випробуваннях, radozax і печалях минали дні за днями, десятиліття змінювались новими десятиліттями. Кардинальні зміни у життя невеликого села на березі швидкоплинної Горині сталися у 70-х роках минулого століття, коли тут розпочали будувати згадану Хмельницьку АЕС. Це стало знаковою подією для всієї західної України, однак на долі Нетішина позначилось найбільше. Будівництво електричної станції не тільки суттєво змінило обличчя населеного пункту, а й заклало підвалини у процес його стрімкого адміністративного перетворення аж до міста обласного значення.

З огляду на зростання села, побудованих об'єктів житла та соціальної побуту з часом на порядок денний вийшла ідея приєднати до Нетішина сусіднє Солов'є. Водному з документів виконавчого комітету Нетішинської сільської ради зазначалось: «Населений пункт Солов'є, в якому нараховується 305 дворів, проживає 925 чоловік, повністю територіально злилось з селом Нетішин. В селі Солов'є в даний час є одне підприємство торгівлі, один лікувальний заклад та сільський клуб. При об'єднанні села Солов'є з Нетішином в новоутвореному населеному пункті буде 802 двори (не рахуючи багатоквартирних будинків, в яких проживають робітники атомної електростанції), понад 5 тисяч населення

(...). В 1981 році кількість робітників зростає до 10 тисяч і буде надалі зростати. (...) В селі будується Хмельницька АЕС, на якій працює понад 2,5 тисячі чоловік; розташований колгосп «Нове життя», в якому працює 656 чоловік. (...) У відповідності з генеральним планом забудови буде побудоване сучасне місто на 20 тисяч жителів з усіма необхідними соціально-культурними і побутовими закладами. Виконком Нетішинської сільської Ради народних

депутатів вважає за доцільне об'єднати населені пункти Нетішин і Солов'є в один населений пункт (...).

Одночасно розглядаються питання про надання Нетішину статусу селища міського типу а також про перейменування населеного пункту на... Острівський. Сесія Нетішинської сільської ради в одному зі своїх рішень постановила: «1. Затвердити рішення виконкому сільської Ради народних депутатів (...) "Про перейменування населеного пункту Нетішин на Острівський та Нетішинської селищної Ради на Острівську селищну Раду". 2. Просити виконком Славутської районної Ради народних депутатів порушити клопотання перед вищестоящими радянськими органами про перейменування населеного пункту Нетішин на Острівський та Нетішинської селищної Ради на Острівську селищну Раду».

Відтак, виконавчий комітет Хмельницької обласної Ради народних депутатів своїм рішенням від 10 липня 1980 р. об'єднав Нетішин і Солов'є та надав Нетішину статус селища міського типу, питання ж про зміну назви залишилось поза увагою і до рішення облвиконкому жодним чином не потрапило. Ось як про це гласить документ: «Враховуючи клопотання Славутського райкому Компартії України і виконкомів районної та Нетішинської сільської Рад народних депутатів виконком обласної Ради народних депутатів постановив: 1. Об'єднати населені пункти Солов'є і Нетішин в один населений пункт Нетішин. 2. Вилучити з облікових даних населений пункт Солов'є Нетішинської сільської Ради народних депутатів. 3. Віднести

с. Нетішин до категорії селищ міського типу».

Повідомлення про це рішення згодом з'явилося у «Відомостях Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки» від 5 серпня 1980 р. у розділі «Про зміни в адміністративно-територіальному поділі»: «Виконавчий комітет Хмельницької обласної Ради народних депутатів рішенням від 10 липня 1980 року у Славутському районі об'єднав села Нетішин і Солов'є Нетішинської сільради в одне село Нетішин і відніс його до категорії селищ міського типу, селищну Раду найменував Нетішинська».

Через чотири роки Президія Верховної Ради Української РСР своїм Указом від 8 серпня 1984 р. надала Нетішину статус міста районного підпорядкування: «(...) Президія Верховної Ради Української РСР постановляє: Віднести селище міського типу Нетішин Славутського району Хмельницької області до категорії міст районного підпорядкування».

На початку 1990-х у міському середовищі виникає думка й водночас нагальна потреба у черговий раз змінити статус Нетішина. Цього разу на місто обласного підпорядкування Нетішинська міська рада на першій сесії XXI скликання прийняла рішення від 12 травня 1990 р., у котрому мовилось: «1. Враховуючи значне зростання міста Нетішина та специфіку його господарства, яка значно відрізняється від специфіки району, в зв'язку з численним зверненням жителів міста, визнати необхідністю віднесення міста Нетішина до категорії міст обласного підпорядкування. 2. Просити Хмельницьку обласну Раду народних депутатів підняти перед Президією Верховної Ради Української РСР клопотання про віднесення міста Нетішина до категорії міст обласного підпорядкування». Було підготовлено й відповідне клопотання до Верховної Ради Української РСР та Хмельницької обласної Ради народних депутатів, однак, очевидно у зв'язку з подіями 1991 р. та розпадом Радянського Союзу, справа призупинилась.

Процес продовжився аж у січні 1993 р., коли Славутська районна Рада народних депутатів ухвалила просити обласну Раду народних депутатів винести це питання на розгляд чергової сесії й підняти відповідне клопотання перед Президією Верховної Ради України. В рішенні цього владного органу значилося: «В зв'язку з тим, що м. Нетішин сформувалося як промисловий, соціально-культурний центр (за 12 років існування

кількість населення виросла від 2 до 33 тисяч чоловік, промисловість представлена підприємствами, які створені в зв'язку з будівництвом та експлуатацією Хмельницької АЕС, у місті побудована велика кількість об'єктів сфери обслуговування, житловий фонд на 1.01.93 р. становить 500,9 тис. кв. метрів загальної площі, площа міської Ради складає 7525,74 га землі), має перспективи дальшого економічного і соціального розвитку та враховуючи пропозиції трудових колективів і депутатів Нетішинської міської Ради народних депутатів про надання м. Нетішину статусу міста обласного підпорядкування, сесія районної Ради народних депутатів вирішила: Просити обласну Раду народних депутатів винести дане питання на розгляд чергової сесії і підняти клопотання перед Президією Верховної Ради України про віднесення м. Нетішина до категорії міст обласного підпорядкування».

На своєму засіданні 12 травня 1993 р. Хмельницька обласна Рада вирішила порушити клопотання перед Верховною Радою України про віднесення м. Нетішина Хмельницької області до категорії міст обласного підпорядкування.

Розглядаючи питання про надання місту Нетішину Славутського району Хмельницької області статусу міста обласного підпорядкування, Президія Верховної Ради України спочатку своєю Постановою від 16 липня 1993 р. ухвалила: «1. Підтримати клопотання Хмельницької обласної Ради народних депутатів про віднесення міста Нетішин Славутського району Хмельницької області до категорії міст обласного підпорядкування. 2. Внести питання про віднесення міста Нетішин Славутського району Хмельницької області до категорії міст обласного підпорядкування на розгляд Верховної Ради України». І лише згодом, трохи більше, ніж через три місяці, 21 жовтня 1993 р. Верховна Рада ухвалила «Віднести місто Нетішин Славутського району Хмельницької області до категорії міст обласного підпорядкування». До речі, того самого дня парламент вирішив зняти мораторій на будівництво АЕС в Україні, що дозволило в перспективі завершити спорудження 2-го енергоблока Хмельницької АЕС.

Шлях Нетішина від села до міста обласного значення у часоному вимірі був доволі динамічним, стрімким, однак не позбавленим своїх труднощів та перипетій. І хоча все відбувалося не так давно, багато що поволі забувається й відходить у забуття. Тож, намагаймося зберегти і для сучасників, і для тих, хто прийде згодом, правдиву історію нашого міста.

Тарас Вихованець

ТРЕТЄ МІСЦЕ У НЕТИШИНЦІВ

З 26 по 30 червня у м. Енергодар проходила XVII Спартакіада Організації молоді Атомпрофспілки.

Спортивний профспілковий захід зібрав молодь різних майданчиків атомно-промислового комплексу України, в тому числі і Хмельницької АЕС, з метою налагодження дружніх стосунків, обміну досвідом у організації фізкультурно-масової роботи та популяризації здорового способу життя серед молоді.

Організатором Спартакіади виступила молодіжна організація Запорізької атомної станції. У загальнокомандних змаганнях XVII Спартакіади господарі турніру стали переможцями.

У сімнадцятому за ліком спортивному форумі організації молоді Атомпрофспілки змагалися команди АЕС України, у тому числі ЧАЕС та СООП у п'яти видах спорту: пляжний волейбол, футбол і теніс та бадмінтон і велоспорт. Представники Хмельницької АЕС вибороли загальнокомандне третє місце поступившись енергодарцям та южно-українцям.

Ігор Нікітчук та Світлана Ткач вибороли другу позицію у бадмінтоні і третю у пляжному тенісі. У пляжному футболі нетішинці були найсильнішими.

ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ МОЛОДІ ТА ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ

Святковий концерт популярної української співачки під відкритим небом, спортивно-розважальні змагання між молоддю Нетішина і Старого Кривина, велоквест – так у Нетішині відзначили День молоді і День Конституції України.

Ранок 30 червня розпочався з велоквесту, який організували ГО «Актив міста» спільно з Організацією молоді ППО ВП ХАЕС за підтримки партнерів та спонсорів. 4 команди-учасники спортивного заходу протягом кількох годин долали сім локацій з цікавими завданнями та естафетами. Увечері «Актив міста» влаштував для дівчат «Забіг на підборах», а для хлопців – забіг «Шалена черепашка», «Роликівий забіг», забіг наосліп, ігровий квест для закоханих пар. Усі учасники конкурсів отримали подарунки та дипломи від організаторів.

Цього ж вечора на креативну, завзяту та харизматичну молодь Нетішина і Старого Кривина чекали спортивно-розважальні змагання «Будь завжди молодим», організовані у нашому місті вперше ГО «Успішна молодь Нетішина» спільно з Організацією молоді ППО ВП ХАЕС. У парковій зоні біля

міської сцени ініціатори заходу, заручившись підтримкою виконавчого комітету Нетішинської міської ради, влаштували для двох яскравих команд, до складу яких увійшли представники Нетішинського відділення поліції, військової частини 3043 Національної гвардії України, 3-го Державного пожежно-рятувального загону, телеканалу «Лотел», Старокривинського НВК – цікаві конкурси, естафети та завдання. Відтак, молоді хлопці і дівчата випробували свої сили на смугі перешкод, віднаходили ключі від дверей, відгадували слова за жестами, танцювали, співали та просто весело проводили час. З різницею в один бал перемогла команда Старого Кривина.

Від організаторів конкурсів учасники та переможці отримали грошові премії, дипломи, медалі, сувеніри, смаколики від магазину «Скиба». Також на учасників змагань та їх рідних чекав приємний сюрприз – безкоштовні прохолодні напої і піца.

Окрім того, ГО «Успішна молодь Нетішина» спільно з дитячим спортивно-танцювальним клубом «Реверс» провів майстер-клас із сальси.

Міський голова Олександр Супрунюк привітав усіх присутніх зі святом та вручив Грамоти виконавчого комітету міської ради і цінні подарунки нетішинцям, які своєю працею та активною громадянською позицією розвивають рідне місто та примножують його добробут. Також очільник міста вручив премії та подяки молоді міста, яка успішно реалізує молодіжну політику у Нетішині.

Після урочистостей на міській сцені на присутніх чекала яскрава концертна програма за участю творчих колективів та талановитих виконавців КЗ «Палац культури міста Нетішин», Будинку дитячої творчості і ПСМНЗ «Нетішинська міська школа мистецтв». Обдаровані солісти та колективи міста натхненно грали, співали та танцювали. На завершення свята на мешканців міста та гостей чекав концерт відомої української співачки Ірини Федішин, під час якого бажаною могли відпочити під сучасну українську музику.

Відділ з організаційних питань апарату виконавчого комітету Нетішинської міської ради

Бакота: топ-5 цікавих фактів про українську Атлантиду

Бакота – затоплене поселення у Кам'янець-Подільському районі Хмельницької області, якому понад чотири тисячі років. Ми зібрали 5 цікавих фактів про українську Атлантиду.

1. Бакота – місце, якого немає на карті

Поселення знаходилося за 55 км від залізничної станції Кам'янець-Подільський. Через будівництво Дністровської ГЕС у 80-х роках минулого століття Бакоту затопили, як і ще 60 сіл. Наприкінці жовтня 1981 року село викреслили з облікових даних – тому його немає на карті.

На місці села тепер тече Дністер. Наразі це територія Національного природного парку Подільські Товтри – популярне місце серед туристів.

2. Старіша за Львів

Бакота існувала, коли літописи ще не згадували про величний Львів (1256).

Перша згадка про поселення датується 1240 роком. Це був період нашестя монголо-татарської орди Батия. У XIII столітті Бакота була великим містом – адміністративним центром Дністровського Пониззя (з XIV століття – Поділля), яке входило до Галицько-Волинського князівства.

3. Найстаріший печерний монастир Поділля – єдине, що лишилося від Бакоти

Бакотою зараз умовно називають місця вздовж берега Дністра, розташовані поблизу залишків печерного Свято-Михайлівського монастиря. Їхні долі пов'язані навіки.

Монастир знаходиться на висоті близько 70 м, на середній терасі схилу Білої гори, що підноситься над Дністром на 130 м.

Перша згадка про монастир відноситься до 1362 року, коли литовці прибули в Бакоту і побачили ченців в скельних печерах.

4. Тасмична скеля Курник або Кам'яна голова

Особливої уваги заслуговує висока кам'яна скеля на березі Дністра – Курник. Місцеві жителі переконують, що саме її описав Пушкін у своїй поемі Руслан і Людмила.

Назва урочища Курник у Бакоті, ймовірно, пішла від порівняння його з місцем проживання різних птахів, бо тут ще недавно гніздилися найбільші сови – пугачі. А форма скелі нагадує людську голову. Звідси її друга назва – Кам'яна голова.

5. Клімат, як у Криму

У Бакоті унікальний мікроклімат, бо скелі й ліси захищають узбережжя Дністра від північних повітряних потоків. Тому метеорологи місцевий клімат порівнюють з ялтинським. Мальовнича природа та тепла погода приваблює туристів із наметами, починаючи з квітня.

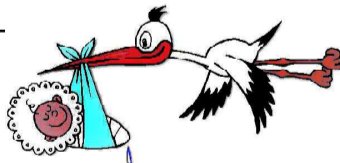
Туристи називають Бакоту одним з найкрасивіших місць України і не втомлюються ділитися її неймовірними краєвидами у соцмережах.

ПОПОВНЕННЯ

З 27 червня по 4 липня 2019 року в акушерському відділенні Нетішина народилося 5 немовлят, всі дівчатка. Нетішинських немовлят цього разу 4, всі дівчатка. Мамою найбільшої новонародженої дитини стала нетішинка Ясмін-Христина-Анабель Андріївна Поліщук.

Її донечка народилася вагою 3420 г при зрості 52 см.

Щиро вітаємо батьків з поповненням у сім'ї. Дані на 9 годину 4 липня 2019 року.

ПЕРСПЕКТИВА

Розповсюджується безкоштовно

30100, Хмельницька обл., м. Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція.
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua;

Головний редактор В.П. Гусаров, тел.: 6-37-84
E-mail: gusarov.viktor@khnpp.atom.gov.ua

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

Зам. 1400. Тираж 1350 екз. Обсяг 1.44 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС.
Газета віддрукована офсетним способом у ДОД ЦГЗ ХАЕС. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.

